

РЕШЕНИЕ

№ 998

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9281** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Л. Р. Ж. срещу Решение № 26/16.07.2020г., издадено от и.д.главен секретар на Висшия съдебен съвет, с което е отказано предоставянето на достъп до обществена информация.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено и се иска неговата отмяна.

Ответникът – и.д.главен секретар на Висшия съдебен съвет, чрез процесуалния си представител, оспорва на жалбата и моли съда ад се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление на Л. Р. Ж., с което е поискана следната информация :

1. През коя година съдия В. Г. /СРС/ е започнала юридическото си образование;
2. През коя година съдия В. Г. е завършила юридическото си образование;
3. От кой университет е дипломата за юридическо образование на съдия В. Г.;
4. Каква оценка е получила по гражданско право съдия В. Г.;
5. Каква оценка е получила по търговско право съдия В. Г.;

6 В какъв период от професионалната ѝ кариера съдия В. Г. е била част от прокуратурата.

С процесното решение ответникът е отказал предоставянето на достъп до така поисканата информация. За да постанови своя акт, административният орган се е мотивирал, че исканата информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ, както и че не е налице изрично съгласие на засегнатото лице.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е допустима. Подадена е в законоустановения преклузивен срок от лице с правен интерес да оспорва, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна при съобразяване на следното:

Оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила като спор между страните по тези въпроси няма.

Актът е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Съгласно чл. 41 от Конституцията на Република България всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права. Според дефиницията, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Чл. 3 от ЗДОИ е озаглавен "задължени субекти", но е използвана законодателна техника, която ги определя като органи и лица, създаващи или съхраняващи обществена информация.

Поставянето в закона на условието "възможност на гражданите да си съставят

собствено мнение" е израз на желанието на законодателят да разшири максимално приложното поле на закона и посочи едно обстоятелство, което представлява "законен интерес" по смисъла на чл. 41 от Конституцията на Република България и по този начин го отграничи от понятието "законен/правен интерес" по смисъла на АПК. Няма спор в научната теория и съдебната практика, че за подаване на искане за достъп до обществена информация не се изисква наличие на правен интерес, какъвто се следва да бъде установен за инициране на всяко друго административно и съдебно производство. Обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. За да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени налице ли са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. В случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ.

Според настоящия състав, исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на дефиницията, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, доколкото не осъществява посочената в правната норма цел - да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Информацията относно това в кое висше учебно заведение е завършил висшето си образование всеки един магистрат, както и какъв е бил успехът по време на следването не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ, а освен това представлява лични данни, чието предоставяне по реда на ЗДОИ е изключено изрично с разпоредбата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ. "Лични данни", според законната дефиниция, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. Информацията, до която е поискан достъп в случая се отнася до всички магистрати от посочените прокуратури, като по този начин те могат да бъдат идентифицирани пряко по начините, посочени в § 1, т. 2 ДР ЗДОИ, поради което исканата информация представлява лични данни по смисъла на ЗДОИ и самото ѝ естество я изключва от приложното поле на закона.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, и на основание чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /И.. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Р. Ж. срещу Решение № 26/16.07.2020г., издадено от

и.д.главен секретар на Висшия съдебен съвет, с което е отказано предоставянето на
достъп до обществена информация

ОСЪЖДА Л. Р. Ж. да заплати на Висшия съдебен адрес сумата от 100 (сто) лева
разноски по делото.

Решението е окончателно

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: